

BÉKÉS.

Társadalmi és közgazdasági hetilap.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: KÓHN DÁVID.

Szerkesztőség:

Templomtér, Dobay János kereskedése, hova a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . 5 frt - kr.
Félévre . . . 2 > 50 >
Hónegyedre . 1 > 25 >
Egyes szám ára 10 kr.

Kiadó hivatal:

Templomtér, Dobay Ferenc háza, és könyvkereskedés, hova a hirdetések és nyilt-téri közlemények küldendők.

Hirdetések

szabott áron fogadtatnak el Gyulán, a kiadó hivatalban.

Nyilt-tér sora 10 kr.

Szomorú napok.

„Megnehezült az idők viharos járása föltűntek.”

Bizony megnehezült.

Az Ég haragja nem kímélte meg a mi vármegyénket sem. Az a borzasztó jégvihar, amely tönkre tette az ország egyharmadrészen a vetéseket, ellátogatott mi hozánk is Péter-Pál estáján 9 óraker. A kétegyházi határ és a gyulai határnak mintegy 8000 kat. hold földjén rövid tíz percz alatt megsemmisült egy esztendő szép rennyéje. A Gyulát szegélyező, Gyulára gravitáló, tehát közgazdasági forgalomból reánk fontososabb aradalmegyei községek: Elek, Ottlaka, Székudvar, Sikló és Nagy-Pál határainak természése teljesen elpusztult.

És nem is a jég a legnagyobb baj, hanem a nagy esők és a nyomokban beállott roppant hőség, a kőd és a rozsna, melyek rohamos megsemmisítéssel fenyegetik a rögvetésen meg nem ért vetéseket, a lapos réti földeket, tehát a vármegyének orsiai, vagyis szárazsorra nagyobb területét, mint amennyi a jégvihar áldozatúai esett.

Egy héttel ezelőtt is, mennyi szépét, mennyi jót, mennyi vigasztalót jelentett ennek az elmúlt évben is csak ósapsálla meglatogatott, sertsérvés és flokszéra, forgalom és keresethányi által megbénított Dékésvármegyének, a részben letarolt, részben sira-lombházzá vált földek képe. Pótlását a múlt esztendő közvetésének és ami ezzel együtt jár: békesség, egészség, boldogságot; az elégedetlenség csillapodását, sok áldatlan szét-huzásnak megszüntét: mindent, ami végső eredményben erkölcsi s anyagi öröknek neveli. A sors, mintba egészen velünk lett volna.

Jó volt az időjárás, veszélytelenek bizonyult a fellépett rozsna, fejlődött a kalász-fel-felsőkkéant a gabona ára, reménykedő örömmel készül a gazda az aratásra, s örült vele mindenki, mert hiszen a gazdával együtt mindenki osztály öröme s bánata.

És más fordulat az ugynevezett mun-

káskérdésben? A mezőhegyesi munkástartalek, noha a közel multak tapasztalati indokoltak, az idén teljesen feleslegesen bizonyult; aki Békésvármegyében méltányos feltételek mellett aratókat akart szerződtetni, kapott itthon bőségesen; a pár esztendői reinterenciának, tulköveteléseknek alig híre s hamva; a népbolondítók és lázítóktól mindenütt siket filekre találtak, legheibebb prozeliták cserben hagyták és kiábrándultak belőlük.

Egy héttel ezelőtt még joggal reménykedtünk benne, hogy akik önhibájukon kívül részes aratást nem vállaltak, mint napszámások fognak tisztességes keresethez jutni. Gyula városában magában mintegy háromszáz főnyi volt a részes aratásból kinaratlatk száma s igazán vézük az ember szive, mikor a függő termést sújtó csapás után, napról-napra meggyőződhet róla, hogy százzal kínálkoznak az emberek akár része, akár átlag, akár napszámában aratni, nemcsak hogy nem tudcsigázott, hanem aratási időszakban eddig példátlanul álló, redukált feltételek és árak mellett: — hasznatlanul; a munkáskínálat teljesen megalatolja a keresletét.

És ez történik az alföld szivében, Békésvármegyében! Amelyről egy évtizeddel ezelőtt valóságos axiómává vált, amit boldogboldogtalann hirdettél és ellíht, hogy ennek a vármegyének az a baja, hogy nincs eléendő munkás keze, hogy kevés a népességgel.

Komoly helyzet ez, mely nagy veszélyeket rejt magában. A borzalmas csapások után egyelőre csak az isteni gondviselésbe lehet bízunk, ahhoz lehet fordulunk, hogy szánjunk meg sújtó keze; adjon az ég Úra a következő napokban jobb időt, hogy megóvassék az, ami az eddigi csapások és veszedelmek után még megmaradt. Forduljunk Istenhez, mert az ő sújtó kezével szemben tehetetlen a földi ember, tehetetlen a gazda, tehetetlen a munkás egyaránt, kérjük a Mindenható könyörüljön rajtunk, mert »megbúnhódta már e nép a multat és jövendőte.»

hogy fiatal korában volt olyan öt évnegyed, melyben az ő éles fegyvere, az iró toll, merész sen világot, mint a honvéd szuronyra, vágott mint a huszár kardja s röpöntéjűt szört, mint a magyar tüéir csata asztala.

Beszélejt, regényeit, melyek a cselekvény gondos szövése, az alakok eleven rajza s a nyelvkeresetlen könnyedsége által váltak méltókká a közlesmerés: háttérbe szoríthatják új ízelő, új erők divatos termékei; hirlapiról működését már is elfeledhették a folyton folyó életnek aktuális követeléseit; de megmarad egy hősi kor-szakban folytatott merész küzdésének emléke; valamint irodalmunk története is tartósan jegyző föl azt az érdemét, hogy a magyar széppróza és hirlapiról nyelv fejlődési folyamában az ő tollának jelentékeny szerep jutott, mert azok közé tartozott, kik a régi nehézkes, dagályos, sallangos írásmód helyébe a könnyed, eleven, világos, röviden tartalmas, szóval a modern stílust juttatták utaloralm.

Szépíró volt ő a szó igaz értelmében akkor is, midőn politikát írt. Legkitartóbban azonban az elbeszélés terén munkálkodott, bár nem mondhatni, hogy működésének ez elég bétérmissé ágát bármikor is olyan általános elismerés jutalmazta, a minőt érdemelt volna. Az akadémia szerete meg életének utolsó esztendőjében, agykorában, neki azt a jól eshető örömet, hogy megkoszorozta benne a regényírót, midőn utolsó könyvének, az önállóság 1894-ben megjelent *Regény Magyarországy utolsó évében* című művének ítélté oda egyértelműleg a Péczely-féle ézer arany fontos jutalmát, a bírálóit jeles szavai szerint: »ezzel egyulszermind e jeles írónak egész, több mint ötven évre terjedő irodalmi, első sorban regényírói, egyszerűs mind publicisztai munkássága iránti méltánylásának adva kifejezést.»

Steinacker Gábor.

Álfar említtett volt, hogy Steinacker Gábor kir. főmérnök, társadalmunk egyik kedvelt és tisztelt tagja Zomborba helyeztetett át és az ottani hivatal vezetésével bízott meg.

A zombori főmülmérnöki hivatalnál is alkalmas kiváló tehetségét és képzettségét érvényesíteni, a mennyiben a hivatal vezetése alatt levő 110 kilométer hosszú Duna szakasz szabályozása fogja egyik főfeladatát képezni; mely célra az országgyűlés által mintegy 7—8 millió forint lett csak ezen szakasz rendezésére megszavazva; további feladatát fogja képezni az itt megfelelőnek és jónak bizonyult árvédőkezet meghonosítása, és mivel mestere lévén a tudományos felfogás és gyakorlati érzés harmonikus alkalmazásának, meg vagonok győződve, hogy működését ott is siker fogja koronázni, a minthogy a Körös-Berettyó völgy folyóinak sikeres és célzatos rendezése, nonkülömben az armentésítési és vízvezetési kérdések helyes megoldása körül is kiváló érdemeket szerzett, úgy hogy az összes armentési érdekeltségnek osztalan bizalmát és tisztelét nyitva ki.

A főmülmérnöki hivatal tisztikarát és személyzetét a válas a legfajjalmasabban érintette, a mennyiben az áthelyezés által szeretett kártársukat és főnöküket vesztik el, a ki 16 év óta volt a kir. főmülmérnöki hivatal tagja és ezen időből 9 évig a hivatal igazgatós és erőlyes vezetője, illetve főnöke.

A kir. főmülmérnökség tisztikara június hó 26-án a hivatal helyiségében bucsuzott el, mely alkalommal a távozót művészi kivitelű, értékes tárgyakkal lepte meg; az átadáskor a hivatal jelenlegi főmülmérnöke Szendrői Arzén kir. főmérnök az állók között igen meleg szavakban adott kifejezést az emlékeink:

Milyen tisztolt főmérnök ur!

Kedves barátom!

A midőn áthelyeztetésed alkalmából a hivatal tisztikara és személyzetét főjő érzelmek köntől utolsó bucsu tisztelgését teszi, nem mulasztjuk el az alkalommal kifejezést adni mily és becső, irántad rég idők óta fápálát érzelmeinknek.

Mindnyájan avval kecsegtettük magunkat, mi-sonint meg vagy győződve azon ószinte tisztelétről és ragaszkodásról, a melylyel a hivatal minden tagja veled szemben viseltetik.

Teljes tárgyilagság vezette ebben az akadémiát, mert hisz az akadémiai munkásságban Pálffy Albert nem vett részt. Élete utolsó tízenhárom esztendőjében széke volt ugyan neki az akadémiaiban is, de ezt a széket nem foglalta el s osztályának ülésére sem járt. Pedig ez osztály, midőn őt tagnak ajánlotta, abban a remény-ségben állt, hogy e kiváló stílistát és tapasztalt, sokat tudó írót bevonhatja működési körébe. Ez a remény azonban nem teljesült. Nem mintha ő, — fiatal tollak hamarítelő szokásaként — kevésre nézte volna az akadémiát; ellenkezőleg sokra becsülte, mint a nemzeti műveltségnek mindent előmozdító országos intézetét; hanem éreg korában már a maga erejét kicsinyeltéle ahhoz, hogy új és neki szokatlan munkakörébe fogjon.

Jellemző, a mit egy akadémikus barátja buzdigantásaira mondott: »Kertjébe nem ültet senki olyan korhódó vén fat, mely csak helyet foglal, de józini gyümölcsöt nem bír már termeni. Kár volt ezt az akadémiaának elfelejteni mikor rám gondolt.»

Tudósának sohasem képzelté magát, bár sokat tanult és tudott; de azt tartotta, hogy az akadémiai szék csupán szaktudósának való. Nem is szeretett sohasem kilépni a munkaköréből, melyet magának még fiatalabb korában határozottan megszabott. Verset, színművet, értekezést sohasem írt, csak elbeszélést és hirlapírást. Szerkesztő is csupán két ízben volt, rövid időre és nagy időközben.

Huságóly mit sem próbálgatott s a halhatatlanság sorsa husz évében korában sem eszepté. Tudta már akkor is, hogy a maradandó hírely csupán nagy lángelmék kiváltságja, minden százdaban csak néhányé.

A mint Dante oly fenséges igazsággal fe-

Ezen tisztelét és ragaszkodás azon időpontól veszi kezdetét a mióta szerencsések vagyunk igazságos és bölcs vezetéssel alit szolgálhatni; tisztelt benned az ember, a ki műveltség, emelkedett gondolkodás módja, egyenes jellegű és a szivetek hódító előkénye szivélyes ruodora által lett elűntök kedvessé és becsültté, tiszteltük benned a főnököt, a kily korunk reggellő kőse esője a nagy vídák és a kiz érdékökben egész szentelenséggel, óndánással látunk működni, kik tanui voltak azon lelkiismeretes gondnak és fáradságtalan szorgalomnak, melylyel előváltat és read bitót feladatadnak minden diacokéval utküll, a szerényesség ohaol el nem hagyta, teljes szakételemmel megfelelni igényektel.

Tényleg a fokozatos haladás és a siker biztósítással mindenkor ezért értél és hogy a szabályozás terén kifejtett munkálkodásaidról mi voltunk segédők, kik jelenleg a hivatalt képezzük, nemes önzéret és buzékeséggel tölt el bennünket és ha valamilyenlikünk a munkában lankadni talána, ószint fog szolgálni nekünk tovább a jövőre nézve is az ónzéret, melyet megízeltél bizalmat bennünk kel-tet, a budizó példa, melyet benned követni igyekszünk és az ószinte ragaszkodás, melylyel személyed iránt még a fővóban is viseltetni fogunk.

Ily kiváló tulajdonságok mellett a midőn hivatalunkat, kis körűnek óllaggyod, nem csoda ha könyveze állunk it, a midőn neked leten hozzádót jótűnk mondani.

Távozásod alkalmával kívánjuk, miszerint lal-jól a fővóban is oly kedves óthout, mint a milyen iten volt és a midőn a tisztelettel följaj-lott emléktárgyainkra tekinteni fogsz, jussanak emlékedbe itly hitgott barátait és tisztelőit és kívánjuk nekéd, mint mérnöki korunk egyik diazónak és érely munkásságának, miszerint a közjó előmozdítására még számos éveket az az eddigiekhez hasonló sikerekkel működhesd.

Midőn jő szivből jövő kívánságaink ismétlése mellett ajánljuk magunkat tovább is szíves emlékedre és nagybecsült barátságodra.

Érre a távozó főmérnök búcsuzó kártársaink egy igen szép beszédben mondott köszönetet a nem vált megemlékezésért és mondhatni, hogy nem volt szom, mely a könyvezett volna.

Nem felejtkezett el a tisztelt és szeretett főmérnökről az alsób rendű személyzet sem, a mennyiben a kir. főmülmérnygizók, az állami munka felügyelői, a kotró mesterek és gépészek, valamint az állami vizermézi joggyűk száma névbe 18, testületileg tisztelgtek és vezetőjük Almságy Sándor kir. főmülmérnygizó által elmondott csi-

teit bele a *Purgatorium* tizenegyedik énekébe, a vezekló leikek bus előgijájába: annak igazát Pálffy Albert a világ folyásából s a maga gondolkodásából is élesen érezték. Abban a ragyogó énekben egy régi festőművész, ki magát egykor, midőn még dicsvágytól égett, utóérhetetlennek, halhatatlannak képzelte, panaszolja busan, hogy csakhamar jött utána másik művész, ki éntétkben színeivel teltt rajta s őt gyorsan cfeleledtete. Ime, »az emberi tehetőség a fa tetőjének kurtza zádelése!« Az a két költő is hogyan versengett valaha egymással a költői nyelv elsőbbségéért, észre sem véve, hogy már ő mellettük a harmadik, ki mindkettőjüket háttérbe szorítja!

»Hírnev őlyan, mint a ft szine: kizűből S meg elsiarj; szűnt az on napon Veszeli el, mely kiscak a fűlűből.»

Pálffy Albert sohasem ámitotta magát írói ábrándokkal, mert mindig érely érteke volt a valódiság iránt; de tudott égerszermind hevülni, tetékény lenni, mert voltak állandó észmenyei melyeket meggyőződéssel szolgálói kölesléssé-nek tartotta. Szerette bensőleg az irodalmat s kedvvel munkálkodott benne. Szerette hévvel a korszellem eszméit s hűséggel csigótt a meg-újuló Magyarország képen s hazáját tudta el-szánt bátorssággal szolgálni és tudott érte tünni, lemondani, szenvedni.

Már igen ifjan élesen figyelt szemmel nézte a világ folyását s ismerni kezdve az emberket természetében korán kifejlődött a guny bő ere, mely tollának egyik főbb sajátosságát kölcsönözte. De az emberismeret korántsem tette fássultá, cinikusná, sőtét kedélyűvé; mennő korosabbá lett, annál megszerítette humorral nézte, bírálta az élet viszálytagtságait és az emberek fonák cselekedeteit.

(Folytatás köv.)

TÁRZA.

Pálffy Albert emlékezete.

Írta: *Ludwig Károly*. Felolvasottát a magyar tudományos Akadémia összes ülésén.

A mult év utolsó havának 24-dik napján temették el Pálffy Albertet, kinek irodalmi érdemes alakját és érdemes munkásságát törek-sen a kegyeletesen emlékezés ez óráján föl-eleveníteni.

Nemes hevíletű, felelhetetlen korszaknak a nemzeti s irodalmi újjászülésének kitartó ki-ségű bajnoka volt ő, a ki bátor és nehéz küz-désben teljesítette mindazt, a mi kiváló tehetségtől és tudásától telt, s ha nem emlékedeti is azon vezérek közé, kiknek nevével jegyzik föl a történelmet a kivított győzelmeket; de azok oldalán állott és munkált, mint harcokban a képzett tehetségű és elszánt jellemű vezérkari tisztet, e szükséges segítők arra, hogy a köz-dombó diadal lehessen.

Midőn a hadi életből meritek képet, tel-jességgel nem vezet túlzás, sem tódítási szűn-dőket, mert nem cziólam nagyigtatni szellemi arc-kepét s elég szerencsésnek érezhetném magamat, ha a valóhoz hiven teljesen el tudnám mondani, hogy mi és minő volt. Nem is ószhangzanék az ő komoly természetével, mely szépirodalmi munkáiban az egyszerűt ápolta s az élet folyásában mindig a valóságot kereste, ha én más szó-k cízfűrába öltöztetném alakját s magasabb talapa-állítanám, mint a minő tényleg megillette. De azok is, kik őt évtizedeken át csöndes polgári egyszerűségben s utóbb majdnem teljes félre-vo-nultságban látták élni, tudják, hallották róla,

Használjon WAFENRAD kerékpárt!!

* **Leggyorsabb!** * **Nem fárasztó!** *

ezek a főelőnyei a Steyeri Waffenrad kerékpárnak.

Gyártalep: **Fegyvergyár Steyer.**

Magyarországi főképviselet és elárúsító hely: 150 4-5

KANN és HELLER BUDAPEST, V., VÁCZI-KÖRUT 72.

Nines többé lábfájás!

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bürkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés, rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak ki cipőjét **dr. Hügyes-féle** az egész világon szabadalmazott **Asbest talpbélés**rel látja el.

Párja egyszerű 60 kr. Kettős szövésű 1 frt 20 kr.

Az Asbesth talpbélés kitűnőségét a legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a magy. kir. honvédségnek eddig 225000 pár szállított.

Szétválás oszaki utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franco. Felvilágosítás, prospectusok és köszöntnyelvtávirások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság

114 8-50 **BUDAPEST, VI., Szív-utca 18.**

Kapható Gyulán: **Deutsch Jakob kereskedésében.**

8 22-26

Csak fiatal embereket

érdekelheti tudni, hogy a **párisi Dr. BOITON Injectio Oriental**

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégebbi lúmfilmákat is, főlegesen tehát **sontal ofaj** vagy **copaiva** **szárazsággal** kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bojt nem gyógyítják meg.

1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszer-tára BUDAPEST,

V., Nagykörút-utca 23. (Széc. enyi-tér sarkán).

Kapható minden nagyobb gyógyszer-tárban. Postai megrendelések ezime:

Zoltán gyógyszer-tár Budapest.

Főraktár Gyulán: **Badoki Mihály** gyógyszer-tárban.

Millenniumi kiállítás 1896: Nagy millenniumi érem.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemezlyukasztó-gyár.

Gyár: **Katona József-utca 8. sz., Margithid és nyugati pályaudvar közt.**

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönyvek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lenceszitító és osztályozó trieurök: az árpa kiválasztására és a lenese osztályozására.

Oszályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszertrieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökkel átalakítását.

184 3-10

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatú.

Lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari vagy gazdasági czélokra.

Arjegyezékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

Eladó házak.

Gyulán a Sugár-úton 2207 számú ház, melyben jelenleg üzlethelyiség van, s a ház 4 szoba, 3 konyha, fűsszin és kamrát foglal magában, egy tágas mellékhelylettel és 1200 -li szőlőkerttel bir, szabad kézből eladó.

1359. számú ház a Zöldfa-utcában, 3 szoba, 2 honyha, 2 kamra, s mellékhelyiségekből álló ház eladó. Mindkét vételre értekezhetni a Zöldfa-utcai házban lakó tulajdossal.

194 2-3

A magyar általános kőszénbánya-részvénytársulat

Budapest, V., Erzsébet-tér 19.

A cséplési idény

alkalmából különös figyelmébe ajánlja a t. ez. gazdaközönségnek, valamint földmunkának, szeszgyártásnak, tégla- és mészégetésnek és egyéb iparvállalatoknak, kazánfűtéshez kiválóan alkalmas **akna-cséplési (koczka) és darabos-szenét**

királdi és sajószentpéteri bányáiból legjutányosabb áron, egész kocszi rakományokban, minden állomásra szállítva.

Ajánlattal és egyéb felvilágosítással készséggel szolgál a **„MAGYAR ÁLTALÁNOS KŐSZÉNBAŊYA-RÉSZVÉNYTÁRSULAT“**

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 19.

183 3-3 vagy annak képviseleje: **Brody Sándor ur Ungvár.**

Sal István, bádogosnál Gyulán

egy **fiu tanonezul** felvétetik.

190 1-2

Alapított 1886-ban

Délmagyarország első és legnagyobb kerékpár és varrógép főraktára

KEMÉNY LAJOS,

HÓDMEZŐ-VÁSÁRHELY.

Fiók-telepek: Szeged, Arad, Orosháza.

144 0-0

Mintakerékpárok megtekinthetők

a Sugárton: **Diószeghy Sándor** butoraktárában.

Az ország egyedüli **universalis kerékpárraktára**, hol a világhírű **Naumann Germania, Halica-Premier, Excelsior, Kayser, Meteor, Styria, Champion, Adria**, valamint az elsőrendű amerikai **Light Cycle Co.** kerékpárok **olcsó áron, jótállás és kedvező fizetési feltételek mellett** kaphatók.

Dus választék kerékpárrészek és felszerelési czikkekből.

Nagy szakzerű javító műhely.

Arjegyezék ingyen és bérmentve.

T. cz.

Van szorocsem értesíteni, hogy **Kemény Lajos** ur képviseletét sikerült megnyernem és külön e czérra **kerékpár iskolát nyitottam**, hol snját felügyeletom alatt a tanulni akaró urak részére **tanulógép** ingyen áll rendelkezésére.

Becses pártfogóságát kérré vagyok

teljes tiszteltetel:
RÉH ADOLF.

A kerékpár pályá a **Mogyoróssy-féle** telken, a **Szent-István** utcában van. — A pályá nyitva van naponként reggeltől 6-8 óráig — este 5-7 óráig.

Zacherlin

78 11-12

Bámulatos hatása! pusztít, mint semmi más szer

minden fergot és azért mindenütt mint e tekintetben egyedüli ezer ismertetik el és keresztetik Ismertető jolei: 1-ször a lepecsételt üveg, 2-szor a „ZACHERLIN“ név.

K A P H A T Ó:

Gyulán: Deutsch József, Fehn István, Fereny Alajos, Ifj. Kohlmann Ferencz, Lusztj Adolf, Reisner és Wolf, Zuzmann János.	Békésen: Fehn Rezső. Csabán: Engel Mikea. Grósz Ignác. Décsy József, Fekete Sándor, Fischer M. H., Fried Lipót, Rasofszky Miksa,	Silberstein Ignác. Kuhn József. Gyomán: Klein Vilmos, Róth Lajos, Scheiber Adolf, Schwarz Mór, Szilágyi István.	Kis-Jenőn: Messor Lipót. M.-Boronyben: Herzberger Dániel, Pilz Márton. Ocsódón: Zich Testv. Szeghalmon: Weidinger György.
---	---	--	--

Legjobb szor mészek, balt-hak, kővagyfűszek, maj és székelylakaton elvállalok ellom